

08.08.2017

Ympäristöministeriö
PL 35, 00023 Valtioneuvosto

Viite Ympäristöministeriön lausuntopyyntö YM/14/400/2017 ja YM024:00/2016 (20.6.2017)

LUONNOS HALLITUKSEN ESITYKSEKSI LAIKSI JÄTELAIN MUUTTAMISESTA

Ympäristöministeriö on pyytänyt sosiaali- ja terveysministeriöltä lausuntoa luonnoksesta hallituksen esitykseksi laiksi jätelain muuttamisesta. Lakimuutoksella rajattaisiin kuntien järjestämisvastuuta sosiaali- ja terveydenhuollon jätteistä (jäljempänä sote-jätteet). Käytännössä tämä tarkoittaisi sitä, että vuosittain noin 230 000 tonnia sote-jätettä jäisi kuntien järjestämisvastuun ulkopuolelle.

Sosiaali- ja terveysministeriöllä oli edustaja ympäristöministeriön työryhmässä, joka pohti lainmuutoksen taustalla olevaa hallitusohjelman kirjausta, jonka mukaan kuntien järjestämisvastuuta tulee rajata edellä esitetyllä tavalla. Sosiaali- ja terveysministeriö muistuttaa, että työryhmä ei päässyt yksimielisyyteen tarpeesta rajata kuntien vastuuta sote-jätteiden huolehtimisesta.

Työryhmän mietintöön jätettiin useita eriäviä mielipiteitä ja myös sosiaali- ja terveysministeriön edustaja jätti mietintöön täydentävän lausuman, jossa arvioidaan terveydenhuollon jätehuollon järjestämisen ja terveydensuojelun näkökulmasta erilaisia esitetystä jätelain muutoksesta aiheutuvia uhkakuvia (liite).

Sosiaali- ja terveysministeriö pitää hyvänä, että po. hallituksen esitysluonnoksen vaikutusarvioinnissa on otettu huomioon myös sosiaali- ja terveysministeriön edustajan esiin nostamia uhkakuvia.

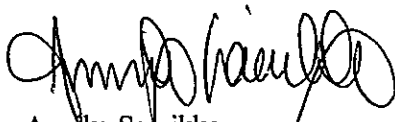
Sosiaali- ja terveysministeriö muistuttaa, että toimivan jätehuollon järjestämisen vaikuttimet löytyvät tarpeesta pitää yllä yleistä järjestystä ja suojella terveyttä.. Terveys- ja ympäristönsuojelu on kirjattu EU:n jättepuitedirektiivin ja jätelain perimmäiseksi tavoitteeksi.

Hallituksen esitysluonnoksen vaikutusten arviointiin viitaten sosiaali- ja terveysministeriö pitää erittäin tärkeänä, että esityksen jatkovalmisteluissa huolehditaan siitä, että terveydenhuoltojärjestelmän ja terveydensuojelun tarpeet otetaan

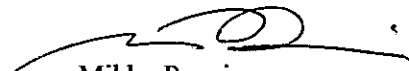
huomioon ja varmistetaan näin jatkossakin toimiva ja turvallinen terveydenhuollon jätehuolto Suomessa.

Peruspalveluministeri

Annika Saarikko

Lääkintöneuvos

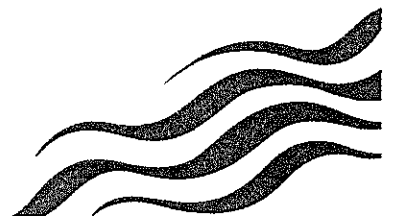

Mikko Paunio

LIITTEET

Jätelain muutosta pohtineen työryhmän mietintöön jätetty sosiaali- ja terveysministeriön edustajan täydentävä lausuma

TIEDOKSI Laaja sote-jakelu sosiaali- ja terveysministeriössä

31.01.2017

Ympäristöministeriö

Viite

**TÄYDENTÄVÄ LAUSUMA JA SEN PERUSTELUT JÄTELAIN MUUTOSTA
POHTINEEN TYÖRYHMÄN MIETINTÖÖN, JOLLA TARKOITUS RAJATA KUNTIEN
VASTUUTA SOSIAALI- JA TERVEYDENHUOLLOSSA SYNTYVIEN JÄTTEIDEN
OSALTA**

Täydentävä lausuma

Nyt työnsä päättävä jätelain uudistamista pohtinut työryhmä ehdottaa, että kunnan vastuulta siirtyisi jätteen haltijan vastuulle yhteensä arviolta 270 000 tonnia yhdyskuntajätettä (noin 10 % yhdyskuntajätteen kokonaismäärästä).

Tästä 270 000 tonnista 190 000 syntyy virkатыönä tehdyn vaikutusarvioinnin mukaan sosiaali- ja terveydenhuollossa (jäljempänä sotejäte).
http://julkaisut.valtioneuvosto.fi/bitstream/handle/10024/75205/YMra_20_2016.pdf?sequence=1

Sotejäte rinnastettaisiin lainmuutoksen myötä mihin tahansa elinkeinotoiminnasta peräisin olevaan jätteeseen ja se jäisi maakuntien järjestämisvastuulle.

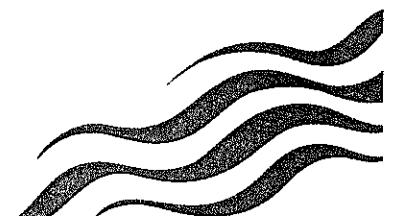
Maakuntien omistamille sotelaitoksille tai niiden kanssa sopimussuhteessa oleville yksityisille toimijoille jäisi huolehtimisvastuu niiden tuottamista sotejätteistä.

Sotejäte vapautettaisiin kilpailulle ja maakuntien tulee järjestää kilpailutus. FCG:n tekemässä 2016 kesällä julkaistussa taustaselvityksessä arvioitiin suurten kaupunkien sotetoimijat saattavat hyötyä kilpailusta eniten rahassa mitattuna ja syrjäisempien maakuntien, joissa on vähemmän jätehuollon infraa, voivan olla häviäjiä.

Työryhmälle viime tingassa virkатыönä toimitetussa vaikutusarvioinnissa jätehuoltoon liittyviä perimmäisiä näkökulmia, jotka liittyvät ympäristön ja terveydensuojeluun (jätelain 1 § ja EU:n jätepuitedirektiivin 1. artikla) ei tarkastella yhtä seikkaperäisesti kuin hallitusohjelman mukaista kilpailun edistämistä.

Jätehuolto on yhteiskunnallista välttämätöntä peruspalvelua, jonka kehittäminen on saanut alkunsa kaupungeissa terveydensuojelun ja yleisen järjestyksen pidon vaatimuksista. Jätehuollon ohjaus oli lähes vuosisadan sisäministeriön ja sen alaisen Lääkintöhallituksen ohjauksessa, kunnes ympäristöministeriö perustettiin 1983. Yhä edelleen jätehuollon organisoiminen on osa maamme kokonaisturvallisuutta ja erityisesti maamme polttolaitosverkostolla on siinä tärkeä sijansa.

Sosiaali- ja terveysministeriöllä on myös terveydensuojelulain mukaista toimivaltaa jätehuollon järjestämisessä ja sen alainen Valvira mainitaan jätelaissa

yhtenä valvontaviranomaisena. Valviran edeltäjä STTV on julkaissut oppaan (STTV:n oppaita 3:2006), joka ohjaa sairaaloiden jätehuollon käytäntöjä.

Vaikka lainmuutos nimenomaan rajaa sotejätteet kuntien vastuun ulkopuolelle, sotejätehuollon järjestämisen erityispiirteet ja erityishuolet eivät ole olleet vaikutustarkastelun keskiössä.

Työryhmä ei ole myöskään tarkastellut riittävällä tarkkuudella sotejätehuoltoon liittyviä osin mahdollisia hallitusohjelman kannalta ongelmallisia jätelainmuutoksen myötä syntyviä kehityskulkuja muuttuneessa lainsäädännöllisessä ja tekniseen infrastruktuuriin liittyvässä toimintaympäristössä, mikä saattaa vaarantaa sotejätehuoltopalveluiden saatavuuden ja lisätä maakuntien (tulevaisuudessa) keskitetystä kilpailutuksesta johtuvaa hallinnollista taakkaa merkittävästi.

Jatkotyössä ympäristöministeriön on keskityttävä erityisesti selvittämään perusteluissa tarkennettujen sotejätehuoltoa koskevien uhkakuvien mahdollista toteutumista sekä selvittää keinoja hallita esitetyn jätelainmuutosten mahdollisia kielteisiä vaikutuksia sotejätehuoltoon.

Sosiaali- ja terveysministeriön hallinnonalan näkökulmasta on välttämätöntä, että jäljempänä esitetyt huolet sotejätehuollon turvaamiseksi otetaan jatkovalmistelussa huomioon.

Kunnallisilla jätehuoltomääräyksillä ei enää kyetä lakimuutoksen jälkeen ohjaamaan sotejätehuollon terveydensuojelua. Tällöin eräs mahdollisuus olisi vahvistaa ja lisäresurssoida Valviran ohjausroolia sotejätteistä huolehdittaessa? Tämä näkökulma olisi myös syytä ottaa huomioon jatkotyössä.

Täydentävän lausuman perustelut

Johdanto

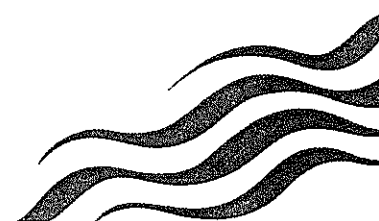
Jätelain uudistamista pohtiva työryhmä on hallitusohjelman kirjauksen mukaisesti päättänyt ehdottamaan, että jätelain 32 §:ää muutetaan niin, että nykyisin kuntien jätehuoltovastuu sotepalveluissa syntyvästä yhdyskuntajätteestä siis poistuu.

Kuten edellä täydentävässä lausumassa on todettu sotejätteen määrä on ainakin yli puolet nyt kuntien vastuulta siirtyvän jätteen määrästä ja vastaa noin päivittäistavarakaupassa vuosittain syntyvän jätteen määrää.

Terveydenhuollolle (osin myös sosiaalihuollon; erit. vanhusten hoito) ominaisen termistä (=poltto arinalaitoksessa) loppukäsittelyä vaativan erityisjätteen määrä on noin viisi prosenttia sairaaloissa syntyvästä jätteestä.

Nyt kaavaillun mukaista kuntien vastuun rajaamista sotejätteiden osalta kokeiltiin noin kymmenen vuotta sitten. Tämän kokeilun aiheuttamista vaikutuksista sotejätehuoltoon ei ole olemassa selvitystä.

Toimintaympäristö muuttunut radikaalisti sitten edellisen kokeilun

Toimintaympäristö on muuttunut kymmenen vuoden takaisesta:

- Maahan on rakennettu paljon jätteenpolttolaitoksia, joihin sotejätehuolto voi tukeutua erityisesti terveydenhuollon erityisjätteen osalta, mutta myös muun yhdyskuntajätteeseen rinnastettavan sotejätteen osalta.
- 2016 alussa voimaan tullut kaatopaikkojen orgaanisen jätteen hautaamiskielto on johtanut siihen, että lähes kaikki terveydenhuollon erityisjätteet pitää joko hyödyntää energiana (arinalpolttolaitos) tai tuhota erityisesti tuhoamislaitoksessa Riihimäellä, ellei niitä tehdä vaarattomiksi jo sairaaloissa eri tekniikoin.
- Kilpailulainsäädännössä tapahtuneet merkittävät lainsäädännölliset muutokset, jotka poikkeavat muusta Euroopasta; uuden hankintalain säätämisen myötä kuntien omistaman polttolaitoksen mahdollisuutta myydä palveluja markkinoilla on rajoitettu merkittävästi muuta Eurooppaa tiukemmin, joskin eduskunta on myöntänyt nyt siirtymäaikaa sopeutumiseen.
- Aiemmin esimerkiksi Ämmäsuolle haudattiin jopa 300000 tonnia jätteitä vuodessa. Tänä päivänä - kiitos Vantaalle rakennetun arinalaitoksen - jätteitä viedään Ämmäsuolle enää 6000 tonnia vuodessa.

Aiemmin monet terveydenhuollolle ominaiset erityisjätteet kuten esimerkiksi eettiset jätteet (amputoidut raajat ja synnytyssalien ihmisperäiset jätteet kuten sikiöt) haudattiin Ämmäsuolle erityisjärjestelyin. Nyt nämä eettiset jätteet viedään poltettavaksi.

Sotejätteiden palveluverkosto ei ole kattava

Länsi-Suomi (n. 500 000 ihmistä) ja Kainuusta Keski-Suomen kautta Etelä-Savoon ulottuva alue mukaa lukien Itä-Suomi (n. miljoona ihmistä), missä asuu noin puolitoista miljoonaa ihmistä, on vielä vailla sote-erityisjätteiden vaatimaa arinakapasiteettia.

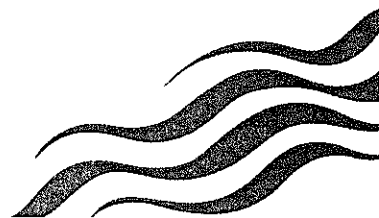
Sosiaali- ja terveysministeriö yritti vaikuttaa, että em. noin miljoonan ihmisen aluetta palvelevan Varkauden Riikinnevan polttolaitokselle olisi valittu arinatekniikka, joka olisi mahdollistanut myös terveydenhuollolle ominaisten jätteiden vastaanoton Varkauden polttolaitokselle.

Näiltä alueilta joudutaan sote-erityisjätteet mutta myös Länsi-Suomesta tavallinen sotepalveluissa syntyvä tavanomainen yhdyskuntajäte kuljettamaan suurelta osin muualle käsiteltäväksi.

STM on toistuvissa lausunnoissaan pyrkinyt vaikuttamaan siihen, että maahan saataisiin sotejätehuoltoa palveleva kattava arinalpolttolaitosverkosto.

STM on myös pyrkinyt hankekohtaisesti vaikuttamaan, että erityisiä ongelmallisia pieniä jäte-eriä varten polttolaitoksiin saataisiin erillisyöttömahdollisuus.

Sairaaloiden jätehuolto osin monimutkainen

Terveysthuollolle ominainen jäte syntypistelijatellaan jopa 40 erilliseen jakeeseen, joista useimmat on varastoitava ja käsiteltävä erillään yhdyskuntajätteen rinnastettavasta sote-jätteestä. Osa jätteistä kuten eettiset jätteet vaativat kylmäsäilytyksen läpi ketjun.

Sotejätehuollon suurimmat kustannukset aiheutuvat syntypistelijittelusta, koska se on työvoimavaltaista. STM on pyrkinyt vaikuttamaan, että maahan saadaan toimivia turvallisia polttolaitoksia myös siksi, että ne voivat edistää kustannustehokasta ja mahdollisimman yksinkertaista syntypistelijittelua.

On huomattava, että jokaisen sairaalan jätehuollon organisointi vaatii aina räätälöintiä jo pelkästään sen vuoksi, että sairaaloiden logistiikka joudutaan järjestämään rakennuskohtaisesti arkkitehtuurin sanella reunaehjoja. Toisaalta sote-toimipisteet ovat usein erikoistuneita tiettyihin tervetysthuollon tehtäviin, minkä vuoksi niissä syntyy eri profiililla tervetysthuollolle ominaisia jätteitä.

Jäteohjeen laativat työpaikan asiantuntijat yhteistyössä viranomaisten kanssa. Tervetysthuollon asiantuntijoita ovat infektiolääkäri, hygieniahoitaja, sairaalalääkärin, laboratorion asiantuntija, ympäristöpäällikkö ja jätehuoltovastaavat.

Huolimatta siitä, että tervetysthuollolle ominaiset jätteet tai erityisjätteet on useimmiten varastoitava ja käsiteltävä erillään siellä syntyvästä yhdyskuntajätteen rinnastettavasta jätteestä, ne miltei kaikki kuitenkin luokitellaan sekajätteeksi ja ne voidaan käsitellä ympäristöluvan saaneissa jätteenpolttolaitoksissa.

Ainoan ehdottoman poikkeuksen tekee tartunnanvaarallinen jäte, jota syntyy suomalaisissa sotelaitoksissa kuitenkin erittäin vähän.

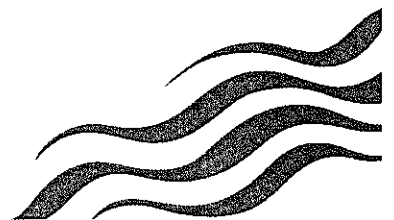
Tartunnanvaarallinen jäte on joko tuhottava sairaalassa eri tekniikoin tai sitten huolellisesti pakattava, varastoitava ja kuljetettava tuhottavaksi Riikimäelle korkeassa lämpötilassa.

Sotelaitokset eivät saa riittävästi jätehuoltopalveluita?

Sotepuolen toiminnot jäävät kuntavastuun ulkopuolelle joka tapauksessa – ellei muuta säädetä. Jätelaissa voitaisiin säätää myös niiden jäämisestä kuntavastuun piiriin, jolloin sote- ja maakuntahallintokuvio ei vaarantaisi sotepuolen jätehuoltoa.

Kuntavastuun rajauksen ja sote- ja maakuntauudistuksen toteutuessa sote-toiminnot jäävät kuntavastuullisen jätehuollon ulkopuolelle ja markkinaehtoisesta jätehuollon varaan. Muutoksen jälkeen sote-toimijat olisivat velvollisia järjestämään jätteen haltijana jätehuoltonsa nykytilanteesta poiketen. Jos markkinoilta ei palvelua löydy kohtuudella, tulee kyseeseen TSV-edellytysten arviointi.

Kunta voi kuitenkin aina kieltäytyä vastaanottamasta TSV-jätettä, kuten tähänkin saakka, oli markkinatilanne mikä tahansa, jos jäte ei sovellu kunnan jätehuollon järjestelmään.

Sote on kuntavastuun ulkopuolelle jäädessään vastaavassa asemassa kuin mikä tahansa muukin kuntavastuun ulkopuolinen toiminta.

Jos kuntavastuuta rajataan ja kuntien jätehuollon sidosyksiköiden markkinaehtoista toimintaa ei sallita riittävällä tasolla, tulee kokonaisuus vääjäämättä vaikuttamaan myös TSV-palvelujen tarjontaan, kun jätehuollon toimintoja joudutaan kunnissa sopeuttamaan vastaamaan uutta kuntavastuun ja kunnan sidosyksikön markkinoilla toimimisen mahdollisuuksia rajaavaa kokonaisuutta. Vaikutukset ulottuvat näin ollen vääjäämättä myös sotepuolen jätehuollon järjestämiseen.

Kuntien sidosyksiköiden markkinaehtoisen toiminnan rajojen arvioinnissa tulee huomioida ja varmistaa sotejätteiden jätehuollon palvelujen saatavuus kaikkialla Suomessa. Sotejätteiden jääminen kuntien vastuun ulkopuolelle lisää tarvetta sotejätehuollon erityistarpeet huomioiville markkinaehtoisille jätehuoltopalveluille. Kuntien sidosyksiköinä toimivien kuntien jätelaitosten markkinaehtoisen toiminnan nykytila vaihtelee merkittävästi, mitä ilmeisimmin alueellista tarpeista riippuen (vaihteluväli 0-18 % liikevaihdosta). Markkinaehtoisen toiminnan liiallinen rajaaminen kohdistuu erityisesti niille alueille, joilla kuntien sidosyksiköiden tuottamille markkinaehtoisille jätehuoltopalveluille on nykyin tarvetta.

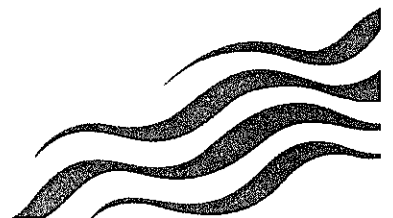
Äärimmäisenä uhkakuvana saattaa olla jossain syrjäisessä maakunnassa tai jopa pääkaupunkiseudulla se, että jätehuollon palveluja ei jatkossa ole riittävästi ja kohtuullisesti sotetoimijoiden saatavilla. Uhkakuva realisoituu, jos markkinaehtoista jätehuollon palvelutarjontaa ei ole kohtuudella sotetoimijoiden saatavilla ja lainsäädäntömuutosten aiheuttamien kokonaisvaikutusten vuoksi sidosyksikköasemassa omistajakuntiinsa nähden oleva kuntien jätelaitos on sopeuttanut TSV-toimintojaan.

Kuntalain mukaisesti kuntayhtymillä (4 kpl, joista suurin HSY, joka käsittelee yli miljoonan asukkaan jätteet) ei saa olla markkinaehtoista palvelua, joten ulosmyyntirajat eivät vaikuta kuntayhtymien toimintaan. Kuntayhtymien toiminnan sopeuttamistarvetta aiheuttaa näin ollen ensisijaisesti kuntavastuullisen jätehuollon väheneminen sekä TSV-palvelun edellytysten täsmentäminen.

Nyt on epäselvää, saako esimerkiksi HUS jätehuoltopalveluita enää Vantaan jätteenpolttolaitokselta, vai viekö kilpailutuksen voittanut toimija kenties HUS:n sotejätteet ulkomaille? Mikäli HSY:n uusi toimiva jätteenpolttolaitos ei saisi huolehtia HUS:n sotejätteistä, se ei olisi tarkoituksenmukaista.

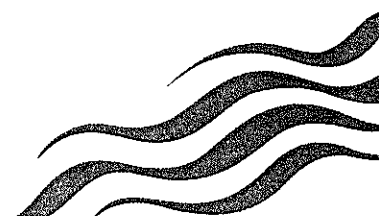
FCG:n tekemässä 2016 kesällä julkaistussa taustaselvityksessä arvioitiin suurten kaupunkien sotetoimijat saattavat hyötyä kilpailusta eniten rahassa mitattuna ja syrjäisempien maakuntien, joissa on vähemmän jätehuollon infraa, voivan olla häviäjiä.

Jotta sote- ja maakuntauudistuksen ja kuntavastuun rajaamisen aiheuttama kokonaisvaikutus olisi hallittavissa myös sotejätteiden jätehuollon palveluiden varmistamisen kannalta, tulisi kuntien sidosyksiköinä toimivien jätehuollon yksiköiden markkinaehtoinen toiminta sallia merkittävästi hankintalainsäädäntöä laajempaan. Riittävä taso jätehuollon omalle sidosyksikön ulosmyyntirajalle olisi vähintään 15 % (melkein kaikki EU-maat sallivat direktiviin mahdollista-

man 20 % ulosmyyntirajan), jotta sotetoiminnoille välttämättömän jätehuollon palvelutaso säilytetään ja sote-jätteiden jätehuollon saatavuus varmistetaan koko maassa.

Nyt päättyvä työryhmän työ ei ole käytännössä tarkastellut, miten hallitusohjelman kirjauksen mukainen jätelain muutos ja hankintalain ylimitoitettu kuntien jätehuollon sidosyksiköiden markkinaehtoisien toiminnan rajaaminen voisi vaikuttaa sotejätehuollon järjestämiseen, vaikka se on hallituksen esityksen vaikutusarvioinnin kannalta keskeinen ydinkysymys.

Viedäänkö sotejätteet naapurimaihin?

EU:n jätteesiirtoasetus mahdollistaa läheisyys- ja omavaraisuusperiaatteen soveltamisen Suomen jätehuoltojärjestelmässä vain kunnan vastuulla olevaan jätteeseen. Lakimuutoksen seurauksena kunnan vastuulta pois siirtyvän sekalaisen jätteen vienti energiana hyödynnettäväksi toiseen EU-maahan helpottuisi, kun ei tarvitse noudattaa jätelain 109 §:ssä säädettyjä, loppukäsiteltävään jätteeseen ja kunnan vastuulla olevaan sekalaiseen yhdyskuntajätteeseen sovellettavia jätteen viennin hyväksymisedellytyksiä.

Kuten jo edellä on todettu, voi sotejätteitä kilpailutettaessa lopputulemana olla sotejätteiden vienti naapurimaihin, koska esimerkiksi HSY ei saa osallistua markkinaehtoiseen toimintaan ja jos alihankintana HSY:ltä ostettava Vantaan polttolaitoksen TSV-taksa ei tyydytä tarjouskilpailun voittajaa, tämä toimija voi viedä jätteet käsiteltäviksi esimerkiksi Tallinnaan?

Sotejätteiden kilpailuttaminen lisää hallinnollista taakkaa maakunnissa?

Toinen keskeinen STM:n huoli on, että sotejätteiden kilpailuttaminen voisi lisätä merkittävästikin hallinnollista taakkaa maakunnissa.

Sotepalvelupisteiden erilaisuus ja siihen liittyvä paikallisten terveydenhuollolle ominaisten jätteiden syntypistelajittelun, keruun ja varastoinnin logistinen räättälöinti sekä sotelaitosten terveydenhuollolle ominaisten jätteiden erilainen syntyprofiili saattaisi tarkoittaa sitä, että kunkin sotehoitopisteen erityispiirteet tulee ottaa huomioon kilpailutusta järjestettäessä, mikä voi lisätä hallinnon taakkaa.

Sote-toimintojen jääminen kunnan jätehuoltovastuun ulkopuolelle tarkoittaa sotepalveluiden velvollisuutta järjestää jätehuoltonsa itse. Käytännössä tämä tarkoittaisi jätehuoltopalvelujen kilpailutusten järjestämisvastuuta ja sen mukanaan tuomaa hallinnollista taakkaa.

Epäselvää on, miten sote- ja maakuntaudistus vaikuttaa kilpailutusten järjestämiseen.

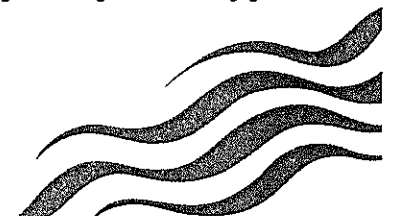
Hallinnollisen taakan kokonaisvaikutus on sitä suurempi, mitä pienempiin yksiköihin jätehuollon kilpailutusvelvollisuus kohdistuu.

Kokonaisuuden kannalta on olennaista huomioida myös se, että kuntien jätehuollon sidosyksikköjen markkinaehtoisen toiminnan liian tiukka rajaaminen rajaa kuntien jätehuollon sidosyksiköt kilpailutusten ulkopuolelle.

Työryhmä ei ole pohtinut sotejätteiden kilpailuttamiseen liittyviä erityiskysymyksiä, vaikka se on myös hallituksen esityksen vaikutusarvioinnin kannalta eräs keskeisistä ydinkysymyksistä.

Lopuksi

Työryhmä ei ole huomionnut / arvioinut yksityistämistarkasteluun ja kilpailun edistämiseen painottuneessa työssään sotejätehuoltoon liittyviä perimmäisiä näkökulmia, jotka liittyvät ympäristön ja terveydensuojeluun (jätelain 1 § ja

EU:n jätepuitedirektiivin 1. artikla) sekä yhteiskunnan peruspalveluiden turvaamiseen.

STM:n edustajana muistutan, että lakimuutosta on edistetty mielikuvilla, joiden mukaan nyt ehdotettu jätelainmuutos kuntien vastuun rajaamisesta lisäisi kierätystä ja kiertotaloutta. Tämän argumentin FCG:n kesällä julkaistu ja työryhmälle tilattu selvitys, johon työryhmän mietintökin viittaa, tyrmäsi.

Jätelain 91 §:n mukaan jätehuoltomääräyksiä voidaan antaa myös muille kuin kunnan vastuulla olevien jätteiden keräyksen, vastaanoton ja kuljetuksen käytännön järjestelyistä kiinteistöillä ja jätteen vastaanottoaikoilla sekä näitä koskevista teknisistä vaatimuksista, jos se on tarpeen ympäristön- ja terveyden suojelusyistä, taikka roskaantumisen ehkäisemiseksi.

Tämä merkitsee, ettei jätehuoltoviranomainen voi antaa määräyksiä terveydensuojelun toteuttamiseksi kuin kunnan vastuulla olevalle jätteelle. Miten tämä vaikuttaa terveydensuojelun järjestämiseen organisoitaessa sotejätehuoltoa. Merkitseekö tämä Valviran roolin täsmentämistä ja sen lisäresursointia ajatellen sotejätteiden huolehtimista ohjattaessa?

STM:n edustajana pidän hyvänä, että myös valmiusnäkökulma on tuotu esiin työryhmän vaikutusarviossa. Jätteenpolttolaitokset ovat osa Suomen kokonaisturvallisuutta ja niillä on merkittävä asema eräissä häiriötilanteissa, jotka voivat aiheutua eläin- ja ihmisperäisistä epidemioista ja niihin liittyvästä riskin hallinnasta. Tämän vuoksi on tärkeää, että jätteenpolttoinfrastruktuurin toimintaedellytykset ja rahoitus eivät saa heikentyä esitetyn lainmuutoksen myötä.

Lääkintöneuvos

Mikko Paunio

TIEDOKSI

Laaja sotejakelu STM:ssä

